

ΜΑΡΙΑ ΧΑΛΚΟΥ

ΑΣ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

*το ξεκίνημα μίας ζωής που δεν φοβάται να σπυδάσει τις αλήθειες της
αιώνιας ψυχής*

*Ίσως ποιήματα, αναμφίβολα όμως αλήθειες που συντροφεύουν τη γεύση του συνεχούς,
γιατί τίποτα μονιμότερο από την εξέλιξη..*

Ιανουάριος 2018

Αθήνα

Εκδόσεις

Μαρία Δημ. Χάλκου

ISBN: 978-618-81161-4-6

ISBN: 978-618-81161-4-6

Μαρία Χάλκου

*Άς είναι αυτό το
καλοκαίρι*

Ιανουάριος 2018

Αθήνα

Εκδόσεις

Μαρία Δημ. Χάλκου

Ακολουθώντας ενστικτωδώς το μονοπάτι προς το ιδανικό και ανέφικτο επίπεδο του άριστου μαθηματικού, με ενέπνευσε εξαιρετικός δάσκαλος και οδηγός, ο Ιάσων Αλέξανδρος.

Έτσι λοιπόν αυτή η κατάθεση ποιημάτων που τα περισσότερα γράφτηκαν το καλοκαίρι του 2015 αφιερώνεται..

στον Ιάσωνα Αλέξανδρο

ΙΑΣΩΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Εύχομαι να συναντήσεις τον Ιάσωνα, τον Ιάσωνα του μύθου και της πραγματικότητας
συνάμα

Που ζει ανάμεσά μας ως γνήσιος πολεμιστής του φωτός
για να διδάξει αυτούς που δεν δειλιάζουν μπροστά στα πετάγματα στα ύψη
μέχρι εκεί που δεν φτάνει ο νους,

αλλά και τις απότομες πτώσεις σε αβύσσους που τρομάζουν

Να ξέρεις, μόνο οι δυνατοί μένουν

Που αντέχουν στις δοκιμασίες

και που έχουν το κουράγιο να ψάξουν μέσα τους τον πολεμιστή του φωτός

*Αυτοί μαθαίνουν κάποτε και να πετούν
Και έχουν μία μεγάλη καρδιά, όπως και ο δάσκαλός τους
Τότε μπορεί ίσως και εκείνος να διδαχθεί από τους μαθητές του
όπως κάνουν όλοι οι χαρισματικοί δάσκαλοι,
που γνωρίζουν, πως όταν ένας διδάσκει, είναι δύο που μαθαίνουν!*

«Γιατί απλά κάποιοι άνθρωποι είναι τόσο πολύ ξεχωριστοί, που αξίζει να ζεις, μόνο και μόνο για να τους συναντήσεις, κάποτε.. Τάσος Λειβαδίτης.»

ΑΚΟΥ ΤΗ ΨΥΧΗ ΣΟΥ ΜΑΤΙΑ ΜΟΥ

Μη θυμώνεις

Δείξε κατανόηση

Επειδή ο λόγος που σε υποτιμούν είναι για να ανέβουν και οι ίδιοι λίγο πιο πάνω

Δεν έχουν άλλο τρόπο

Ο δικός σου τρόπος που σε ανέβασε τόσο ψηλά δεν τους ταιριάζει

Γιατί απαιτεί ψυχή καρδιά και μυαλό ταυτόχρονα

Και δύσκολες αποφάσεις

Και ρίσκο

Και στερήσεις

Ευτυχώς που ξέρεις πολύ καλά, πως να τους αφήνεις πίσω..να προσπαθούν

ΕΥΤΥΧΙΑ

Πες μου τί σημαίνει, ότι ταιριάζουν αυτοί οι δύο
Θέλω με λαχτάρα τον ορισμό της μαγείας
για να ξέρω πώς να σε αναζητήσω
θαλασσινέ μου, μάτια μου
Για να με ταξιδεύεις
Και να γράψουμε την ιστορία
που κανείς δεν θα ξεχάσει
που θα χαρίσει απλόχερα ευτυχία
σε μας, στους δικούς μας ανθρώπους
σε όλους
Τόσο απίστευτα μακριά, όσο φτάνει
η ασυγκράτητη ορμή της
Έλα πες μου!

ΜΕ ΤΑ ΑΥΤΟΥΣΤΙΑΤΙΚΑ ΦΕΤΤΑΡΙΑ

*Ας βάλουμε χρώμα στο φθινόπωρο
για να διώχνει τη θλίψη
και να κρατάει ζωντανό το καλοκαιράκι
Όλα θα γίνουν..*

Μή βάζεις καημούς..

Είπες κάποια νύχτα του Αυγούστου

*Και η ανάμνηση αυτή
με δυναμώνει μια ζωή..*

Η ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΣΟΥ

Τις λέξεις που τις ντύνουν όμορφα συναισθήματα
αυτές θέλω να ακούω
Τις άλλες, τις φορτισμένες με θλίψη
να τις κρατάς κρυμμένες
γιατί με αποσυντονίζουν
και χάνω τη χαρά
Και αυτό δεν το θέλεις ούτε για λίγο
τόσο εύθραυστες που γίναν οι ψυχές
μια ανάσα μέχρι τη διάλυση νομίζω
κάποιες φορές..

ΑΓΓΕΛΟΙ

Νοιαζόμαστε για το παιδί που είναι πάντα εκεί..μέσα μας!
Πώς να το φανταστείς;
Θα το κοιτάς το νινί
Και θα θέλεις να γυρίσεις πίσω
Εκεί που τότε το άφησες
Για να το πάρεις μαζί σου αμέσως.
Μην αργείς!
Μόνο του ποτέ ξανά!
Για να το διδάξεις να προχωρά μπροστά
Να τολμά να κατακτά
Να γνωρίζει από που και πότε να φεύγει
Εσύ θα του τα μάθεις
Με έναν άγγελο μαζί σου
Τις φτερούγες του ανοιχτές
να σας σκεπάζει και τους δύο

ΑΥΤΗ Η ΣΙΩΠΗ ΣΟΥ

*Εκκωφαντική η σιωπή σου
δεν της ξεφεύγω
ίσως γιατί ακούω ξεκάθαρα τους ήχους της
να έρχονται από μακρινά μέρη τρομακτικά
για να με τραντάζουν
όπως κάνει ο φίλος
που θέλει να δω αυτό που πρέπει
και που δεν τολμώ ..*

ΚΑΠΟΙΑ ΑΣΤΕΡΙΑ

Όλη την αγάπη
σε αυτούς που γίνονται αστέρια
για να φωτίζουν τα σκοτάδια μας,
αλλά ιδιαίτερα
στις ψυχές που μένουν
για να μας καμαρώνουν
όταν λάμπουμε ντυμένοι με φως
που βοήθησαν να το ενδυθούμε

ΔΙΣΤΑΓΜΟΣ

Μα σαν διψάσω για δημιουργία ζώντας ελεύθερη
Πετώντας όπου λαχταρώ, χωρίς γνωστό εξ αρχής προορισμό
Ποιός θα με νοιώθει έστω και στη φαντασία μου,
για να μην είμαι μόνη;
Για να μοιραστώ τα πλούτη που νοιώθω να σιμώνουν ανάλαφρα, για να
κυριαρχήσουν στη ψυχή μου;
Αντέχουν πολλοί τον ελεύθερο του;
Αυτόν και τις αλήθειες του;
Ή μήπως πασχίζουν να τον κάνουν να κουραστεί, να σβήσει;
Να μην ρωτάει, ούτε να απορεί;
Να μην ενοχλεί;

Ο ΜΕΤΟΙΚΟΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΔΩ

-Μια φορά και έναν καιρό
συναρπαστική έβλεπες τη ζωή στο δρόμο του σπιτιού σου
Έπαιζες στον χωματόδρομο, κυλιόσουν ξέγνοιαστη
μάλωνες, γέμιζες παράσημα,
τις έτρωγες και από πάνω
σαν πλησίαζες σπίτι,
μα πού να ..συμβιβαστείς εσύ;

-Μια φορά και έναν καιρό
γνώρισες το Γαλαξείδι
το Γαλαξειδάκι το μικρό Παρισάκι που λέγαν οι παππούδες
Το λάτρεψες που είχε και μπάνια το καλοκαιράκι
και το βράδυ βόλτες στην Πέρα Πάντα
Και νάσου και ο πρώτος έρωτας
Είχες γίνει πια ολόκληρη κοπέλα
κι εκείνος συνομήλικος πρωταθλητής στην κολύμβηση

-Μια φορά και έναν καιρό
εντυπωσιάστηκες από την άγρια ομορφιά της Τρίπολης
πήγες και στη Δημητσάνα
ανακάλυψες πεδίο δράσης λαμπρό
εκεί στη μαγική Βιβλιοθήκη της
που χάθηκαν ώρες ατελείωτες
-Μια φορά και έναν καιρό
ερωτεύτηκες τις Κρήνες
είπες πως εδώ θα κατασταλάξεις
ο ιδανικός τόπος έμοιαζε να βρέθηκε για σένα
Όλες σου οι αγάπες οι δικοί σου άνθρωποι κοντά σου
και τόσοι φίλοι εκεί αγαπημένοι
Νάταν αλήθεια για πάντα έτσι
-Μια φορά και έναν καιρό..

.....
Ποιός είναι ο τόπος που θα σε κρατήσει;
Έτσι όπως τριγυρνάς πού θα στεριώσεις τελικά:

Ο ΦΟΒΟΣ ΚΑΠΟΙΕΣ ΦΟΡΕΣ

Είναι μερικά όνειρα, όπου
περπατάς σε μέρη ερημικά,
με ανησυχία ψάχνεις τον δικό σου άνθρωπο
αλλά κανείς, απελπιστικά κανείς στη διάβα σου
Μη μου πικραίνεσαι μικρό μου
Είναι που βασανίζει η ευαίσθητη καρδιά τη ψυχή σου μάτια μου

ΟΛΑ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ

Αν θέλεις να με πικραίνεις
Αν τη λύτρωση ζητάς μέσα από τη δική μου λύπη
Αν με τιμωρείς για κάτι που δεν ξέρω
Ελεύθερα πράξε
Αντέχω και αντέχεις
Τη χαρά όμως ποιός την αντέχει για πολύ;
Τη γλύκα δίπλα στον ευτυχισμένο φίλο, ή σύντροφο, ποιός την λαχταρά
καρδούλα μου για πολύ;
Πες μου το και αυτό
Πες μου ποιός αντέχει να αφουγκράζεται δίπλα του την έκρηξη της ζωής
ακριβέ μου;
Ποιός τα δάκρυα της αγαλλίασης προτιμά, από αυτά της απελπισίας
μονάκριβέ μου;

ΜΗ ΧΡΕΙΑΣΤΕΙ ΝΑ ΜΕΤΑΝΟΙΩΣΕΙΣ!

*Σαν το παλιό καλό κρασί
κάποιες σχέσεις, κάποιοι άνθρωποι
Διαχρονικές αξίες
σαν τα καράβια του νοτιά
γεμάτοι αγάπης δώρα
Μόνο με τρυφερότητα η ματιά που τους χαρίζεις
Είναι τόσο ευαίσθητοι μα δεν το δείχνουν
Μη λυγίσουν πρόσεξε,
φρόντισε*

ΚΑΙ ΠΟΥ ΠΗΓΕ Η ΓΕΝΝΑΙΟΤΗΤΑ;

*Στράτα τη στράτα
καταλαβαίνω τις παγίδες
και θα τον προφτάσω τον καιρό
Μη μου θυμώσεις όμως θαλασσινέ
αν είναι άλλη του φεγγαριού μου η αμμουδιά
από του δικού σου
Θα σου γνέφω από τη δική μου με πολύ στοργή
Μακάρι να συναντηθείς με όλα σου τα όνειρα
Μακρινέ μου και σπάνιε!*

ΜΑ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΓΚΗ;

*Φεύγω χωρίς εσένα
για άλλους κόσμους άγνωστους
Παράξενους δρόμους θα διαβώ
Θα χαθώ λες μόνη μου χωρίς εσένα
Αλλά αυτοί είναι που με ελκύουν σθεναρά
Ας μην καταλαβαίνεις το γιατί
Ας κουραστείς και ας επιθυμήσεις να φύγω
Θα προσέχω, αλλά να προσέχεις και εσύ
Γιατί δεν θα είμαι κοντά
Αλλά ίσως ούτε και καλά
Ξέρεις εσύ*

ΑΜΦΙΤΑΛΑΝΤΕΥΣΗ

Έρχεται βράδυ
Βλέπεις τα σημάδια
Μετά από τη μαγεία ήλθε η θλίψη
Απροσκάλεστη
Ίσως να γυρίσεις σπίτι
Αρκετά έμεινες εκεί έξω
Αρκεί που πέρασες καλά!!
Μόνο καλά;
Και τί να την κάνεις τη φωνή που θέτει δύσκολο ερώτημα;
Αλλά και στο σπίτι το βράδυ νοιώθεις ασφάλεια και στοργή
Δεδομένα στοιχεία αυτά και άλλα που δεν έβλεπες
Στα έδειχναν οι άνθρωποι του σπιτιού, μα τα αγνοούσες

Έλα σπίτι, αφού σε καλούν γλυκά και οι αέριδες
Μην μείνεις τη νύχτα έξω σου τραγουδούν,
μη μείνεις γιατί θα είσαι μόνη,
αφού όποιος είναι μαζί σου τώρα, σε λίγο θα χάνεται
Κάπως φαίνεται να το γνωρίζουν
Προσπαθείς να λες στον εαυτόν σου, πως έχεις πεισθεί,
ότι αν γυρίσεις θα είναι και για το καλό του
Θα περάσει και αυτό
Μαζί με τη ζωή.....

Η .. ΜΙΚΡΗ

Έχεις τρελαθεί;

Παραπατάς;

Έλα μου

Για να δω, ποιά σε τρέλανε;

Κρατάς μια φωτό κιτρινισμένη απ' τον καιρό;

Αμ έτσι πες μου

Είναι η Λούλα, η Καιτούλα, η Φανούλα .. η μαφία τότε που ήτανε μωρό

Ξέρεις, αυτή που τον Αλ Καπόνε ούτε για μαθητή της δεν τον ήθελε

Και συ που νόμιζες ότι την έκανες ότι ήθελες τη .. μικρή

Τί να σου πω;

Κακούργα τύχη!

Μόνον αυτό!

Πονηρούλη!

ΛΥΚΑΚΙΑ και ΒΟΣΚΟΠΟΥΛΕΣ

Αφιέρωση ειδική στα λυκάκια
που το μόνο που βλέπουν γύρω τους είναι το πλήθος των ομοίων τους,
μαζί με πολλά χαζά μικρά αρνάκια.
Μπορούν όμως τα λυκάκια να είναι βοσκοπούλες και λύκοι ταυτόχρονα;
Ασφαλώς και μπορούν,
γιατί, πώς αλλιώς θα οδηγήσουν τα αρνάκια εκεί που θα φραγωθούν;
Μόνο μεταμφιεσμένα τα λυκάκια σε τρυφερές βοσκοπούλες
Πολλές μαζί τρυφερές βοσκοπούλες

«Εκείνοι δεν θα ήταν λύκοι, αν εμείς δεν ήμασταν αρνιά»
William Shakespeare

ΕΚΕΙ ΣΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΟΣΟ ΚΑΙ ΑΝ ΨΑΞΩ ΔΕΝ ΒΡΙΣΚΩ ΑΛΛΟ ΛΙΜΑΝΙ..
ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ
ΜΕΝΟΥΝ ΣΤΟ ΡΟΡΤΟ ΛΕΟΝΕ
ΑΠΟ ΕΠΙΛΟΤΗ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΛΙΜΑΝΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΑΛΟΝΙΟΥ!

INTERNATIONAL CONGRESS ON MATHEMATICS MICOM 2015

*Dedicated to all the participants of the International Congress on Mathematics
MICOM- 2015, September 22-26, Athens, Greece.*

Dedicated to all the colleagues and friends

who were there in Borovets of Boulgaria, in the year 2003

*at the first International Congress on Mathematics MASSEE 2003,
hoping strongly to meet all of them in Athens.*

Au sens réciproque!

«Tu resteras dans ma memoire comme un bonheur comme un regret!»

NICOLA & BART

*Για την ελευθερία, πόσες θυσίες και τί αγώνες
Δεν γνώριζες πριν, ότι θα ήσουν εσύ ο ήρωας
Πότε έγινες εσύ αυτός;
Κανείς δεν ξέρει να σου πει
Άρα υπάρχει ακόμα ελπίδα και για μένα, για όλους..
ΑΛΗΘΕΙΑ, ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, δύσκολες έννοιες
Και πού να βρεθούν οι παθιασμένες ψυχές;*

ΦΙΛΕ ΜΟΥ

Η νύχτα θα τελειώσει, θα δεις
Ο κόσμος θα αλλάξει, σου το υπόσχομαι θα δεις
Η αγάπη δεν πεθαίνει, να είσαι βέβαιος γιατί
Φίλε μου κουράγιο!
Θα είμαι πάντα μαζί σου!
Αλλά μη ζητάς να σου πω τι σημαίνει το ΠΑΝΤΑ το δικό μου!

ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΩΝ MICOM 2015

*«Κάποια βραδυά στην αμμουδιά
Κοχύλι σου θα μείνω..
Χαρά της γης και της αυγής,
Μικρό γαλάζιο κρίνο»*

*ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΜΑΣ,
Που θα λάμπει ιδιαίτερα εν έτη 2015, από τις 22 έως τις 26 του Σεπτέμβρη
Θα φροντίσουμε γιαυτό κάποιοι Μαθηματικοί απ' όλον τον κόσμο
Και έπειτα, μετά το Συνέδριο, ίσως μετασχηματιστούμε σε .. κοχύλια
για να μείνουμε για πάντα στις αμμουδιές της*

ΠΕΝΤΕ ΣΙΩΠΕΣ

ΓΙΑ ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΟ ΙΔΙΟ ΕΡΓΟ!
ΠΑΝΤΑ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΘΕΑΤΡΙΝΕ ΜΟΥ! ΘΑ ΕΙΜΑΙ ΕΚΕΙ!

«.. κι αν μας πουν, ότι είμαστε σχεδόν ρομαντικοί,
ότι είμαστε αδιορθωτοι ιδεαλιστες,
ότι σκεφτόμαστε το αδύνατο ...

εμείς πρέπει χίλιες φορές, να απαντήσουμε:

Ναι, είμαστε !!!!! »

Νίκος Δαφνής

Δεν αλλάζεις Νίκο!

Γιατί, πώς να χαθεί η περηφάνια;

Αφού, όταν γεννηθείς με αυτή, σε συντροφεύει μια ζωή!

Πάντα έτσι παλιέ μου φίλε και συμμαθητή

Πού να το φανταζόμαστε τότε στο δημοτικό σχολειό

στο μπροστινό θρανίο εσύ, πίσω σου εγώ να μη σε αφήνω ήσυχο στιγμή

Και οι δύο τιμωρία από τη δασκάλα την κ. Αθανασία

Με τον τεράστιο χάρακά της!

Και να το χαίρεται η καρδιά της!

ΚΑΤΙ ΚΑΛΟ ΚΑΤΑΦΕΡΑΜΕ ΝΙΚΟΛΑ!!!

ΚΑΣΤΕΛΛΑ

Στην Καστέλλα με το όμορφο νησάκι!

Στο νησάκι το κοντινό φοιτητές τότε πηγαίναμε με τα πόδια από την παραλία της Καστέλλας

Μουσκευόμαστε μέχρι το γόνατο και το διασκεδάζαμε

Οι κοπελλιές φοβόμαστε στην αρχή, αλλά μας ενθάρρυναν οι άρρενες φίλοι

Σήμερα μου είπαν, τα νεαρά παιδιά κάνουν το ίδιο

Μήπως να το αποτολμήσουν και τα .. γηραιότερα παιδιά ξανά;

Η ΟΜΟΡΦΗ ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΟΥ

Η Πολιτεία μια ζωή φευγάτη!

Στην απομόνωση οι άξιοι!

Αρχηγόπουλα οι άσχετοι!

Η Ελλάδα μέσα στη χαοτική δημιουργία!

Η τρέλα γοητευμένη από την ευφυΐα μας, πορεύεται μαζί της αγκαλιά και πλάι πλάι!

Πόσο με συναρπάζει ο ευλογημένος τόπος μου!

Πόσο ελεύθερη νοιώθω να ξεδιπλώσω τη δική μου ..δημιουργική ασάφεια!

Μόνο μη χαθούν και άλλοι μέσα σ' αυτήν!

ΣΚΛΗΡΑ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΛΟΓΙΑ

Έλα λοιπόν να σου δείξω τί φταίει
ναι, τί είναι αυτό που μας έφερε ως εδώ
Εσύ να ζητάς την ζωή που συνήθισες
την αξιοπρέπεια που σ' έμαθαν να διεκδικείς
αλλά η θέση σου να ορίζεται από τον άλλο
τον φύλακα του δυνάστη σου
Φύλακες για όλους μας έχουν βάλει
για να μας οδηγήσουν με ασφάλεια στο γκρεμό
για να εξαφανίσουν κοινωνίες
μήπως φταις και φταίω λοιπόν;

Αχ πατρίδα, μήπως εμείς σε καταστήσαμε στο χάλι αυτό;
Μην είναι η αδιαφορία μας, μην είναι το έλλειμμα ηθικής;
Μην είναι η ανευτιμότητα, ή μήπως το βόλεμα το αισχρο
αυτό που δεν σκιάζεται τον πονηρό τρόπο που σε ζυγώνει;
Μην είναι τα τόσα φέματα και η άνεση που τα ξεστομίζουμε;
Που δεν ξέρουμε και οι ίδιοι ποιά είναι η αλήθεια τελικά;
Που δεν αγαπάμε ούτε τον εαυτόν μας;
Ο πόνος που νοιώθεις δεν σου ξεσηκώνει τον νου;
Δεν νογάς το κακό που σκορπίζεις;
Δεν νογάς ότι όλοι εμείς μαζί τους φέραμε τους τυράννους;
Τους καλέσαμε γιατί μύρισαν, ένοιωσαν την αθλιότητα
ένοιωσαν τη μιζέρια του συμφεροντολόγου
την κυνικότητα του φεύτη, τον εφησυχασμό του βολεμένου
Και τί να προλάβουν να περισώσουν οι λίγοι της άλλης όχθης;
Και εγώ πού ανήκω άραγε;
«Άμυκλαῖοι σιγῆ ἀπώλοντο»
Μη ξεχνάς..

32ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Οι Μαθηματικοί φέτος
δεν μένουν στιγμή κλεισμένοι μέσα
Τριγυρνούν εδώ και εκεί
Το Νοέμβρη τραβάμε για Καστοριά
για το Συνέδριο
και για να ζωντανέψουμε κι' άλλο την όμορφη πόλη
Ότι μπορούμε κάνουμε και εμείς οι Μαθηματικοί
.. οι περαστικοί

Στο facebook η ανάρτηση έχει ηλεκτρίσει δεκάδες τετράγωνα λογικές μαζί με τα βαθειά τους συναισθήματα. Ξελεάζομαι έντονα να διακινδυνεύσω την πρόβλεψη ενός ..χαμού συναυτήσεων και γλεντιού στην Καστοριά. Βέβαια οι εισηγήσεις, μας αγχώνουν λίγο, αλλά .. θα μας περάσει !
Άντε με το καλό να ξαναθυμηθούμε τί έγινε στη Λάρισα πριν μερικά χρόνια!

*TANGO FOR EVER
C'EST L'OSMOSE ENTRE LES DEUX*

Voulez vous danser avec moi ma cherie?

*- Mais je suis jalouse .. il faut le dire .. et ..
puisque l'amour et la jalousie ce sont les mêmes choses ..
Et donc, si je me sens de la PASSION pour vous;
- Mais, alors oui mon cher!*

ΣΥΛΛΕΚΤΕΣ ΟΝΕΙΡΩΝ

Είδα τα μεγάλα χρυσά φύλλα στον ουρανό και πίστεψα στο αλλόκοτο
Μετά, τα φύλλα γίναν κάπως σαν κορμάκια παιδικά
Στην άκρη φάνηκαν όμορφα κεφαλάκια γλυκές ομορφιές
Πετούσαν σαν σε χορό από πάνω μας, τόσο απαλά, τόσο με ρυθμό
Τί είναι ρώτησα τη μάνα δίπλα μου;
Συλλέκτες ονείρων μου απάντησε.
Μαζεύουν κάποια για να τα μελετήσουν ψηλά στον ουρανό.
Έτσι, για να γευτούν τις λαχτάρες μας οι άγγελοι
Ας τους αρέσει το όνειρό μου θεέ μου!
Ας το ευλογήσουν με κύματα γαλήνης!

ΤΟ ΑΣΤΡΟ ΤΟ ΦΛΟΤΙΣΜΕΝΟ

Ανέβασέ με όσο πιο ψηλά μπορείς
να βρω τις φλόγες που ούτε συ δεν είδες
Όλα θα τα μπορέσω, δεν έχεις ιδέα τί κάνει ο δάσκαλος
Χαρά του να σεργιανίσει τον μαθητή σε τόπους άγνωστους
Μπερδέματα μετά, γιατί ποιός θάνατι αυτός που δασκαλεύει;
Κανείς δεν προβλέπει
Δεν προβλέπεται
Αντέχεις;
Αλλά μην σταναχωριέσαι
Οι μαθητές κάποιες φορές γκρεμοτσακίζονται
Είναι τόσο αισιόδοξοι από χαρά
που ξεχνούν να σέβονται
και αμέσως μετανοιώνουν
γιαυτό είναι εσαεί μαθητές
γιαυτό οι δάσκαλοι είναι αναντικατάστατοι

Σ' ΑΓΑΠΟΥΝ, ΤΟ ΞΕΡΕΙΣ;

Άτυχη η αγάπη που δίνεται απλόχερα
με αποδείξεις με τόση λεπτότητα
με κατάθεση ψυχής στα χέρια του αγαπημένου
να την κάνει ότι ποθεί την όμορφη ψυχή
Άτυχη, γιατί, τί να την κάνει αυτή την έρμη τη ψυχή ο αγαπημένος;
Αυτός νομίζει ότι θέλει τα μαρτύρια που ξέρει,
που έχει συνηθίσει
Τί να κάνει μαζί της που δεν γνωρίζει πώς να της φερθεί
που τα χάνει, σαν τρυφερά τον αγκαλιάζει;
Όταν του γνώσει πως θα πάψει να υποφέρει
Και πως θάναι εκείνη η εγγύηση

Αυτός φοβάται γιατί δεν ξέρει, πώς είναι να μην υποφέρει
Και μετά τι;
Πώς θα ζήσει χωρίς τους βάρβαρους;
Κάτι μου θυμίζει αυτό!!!
Πρέπει να βιαστεί
γιατί η αγάπη κοντεύει να κουραστεί
αλλοίμονο..

ΜΑΓΕΙΑ

Σαν τα χείλη βρεθούν να ταιριάζουν
σαν έρθει η μαγεμένη στιγμή να πίνεις στην υγεία τους
κράτα την φυλάκισέ την ακινητοποίησε τον χρόνο
μέχρι να γεννηθεί ο πρώτος καημός μας
μέχρι το τραγούδι μας να ορίσουμε μαζί
αγαπημένε
που δεν χορταίνω αυτά τα λόγια σου τα πρωτάκουστα
με τόση θέρμη, τόση λαχτάρα να μου λες
Να με ξέρεις χρόνια; Να με έμαθες κάπως κάποτε;
Γιατί, πώς αλλιώς; Πώς γίνεται να διαβάζεις τις μύχιες σκέψεις;
Πώς γίνεται τόσο γρήγορα να μου προσφέρεις τον κόσμο όλο
τον κόσμο όλο ναί, αυτόν που ζητά η ψυχή μου;
Μη σταματάς να με κατακτάς και να με οδηγείς τρυφερά
και ας είναι για το άγνωστο..

ΟΙ ΣΤΡΑΤΕΣ ΟΙ ΧΩΡΙΣΤΕΣ

Τί να πεις τώρα πια;

Όταν καταρρέουν αυτά που νόμιζες πως σε στήριζαν

Όλα εκείνα τα μικρά λογάκια των πολλών χρόνων συνήθεια

που απέξω ήξερες και όμως τα περίμενες

Τί να πεις στον εαυτόν σου τον ίδιο

όταν δική σου ήταν η απόφαση, με το αδιέξοδο να σε αγγίζει βασανιστικά

Εσύ δεν το ζήτησες;

Το τέλος φέρνει μια καινούργια αρχή, έτσι δεν έλεγες;

Τον πληγωμένο όμως τί να τον κάνεις, και πώς να τον γιατρέψεις;

Άλλο αδιέξοδο μεγαλύτερο

Μια ζωή μαζί, καλή, μέτρια, κακή;
Όλα τα έχουν αυτές οι ζωές που χρόνια ζούμε ο ένας πλάι στον άλλον
Η αλήθεια της ψυχής όμως, νικάει τα πρέπει
Σ' αυτήν να παραπονεθείς για ότι τελείωσε
για να σε ορμητέψει καλά, γλυκά!
Δεν περπατούν εχθροί στους χωριστούς δρόμους
Μεταξύ των ανθρώπων δεν υπάρχει χωριστικότητα
θα σου πει η ψυχή..

Dédié à l'attaque sanglante qui a eu lieu à Paris en Novembre 2015

LE CIEL DE PARIS SE DECOLORE

*Notre cœur est terriblement blessé
Toute la chaleur est partie héla
Le sang sur le ciel de Paris
Quelle douleur mes chers amis
Vous resterez dans notre mémoire
comme des héros de tous les pays
Adieu la sérénité, adieu le bonheur calme
Le ciel se décolore, on doit s'en aller, on doit se sauver ..*

ΜΟΝΗ ΤΗΣ ΝΑ ΒΑΔΙΖΕΙ

Θυμήσου λοιπόν, θυμήσου καλέ μου
που αναπνέαμε ο ένας για τον άλλο, μία η ανάσα
που τρέχαμε να προλάβουμε μη και του λείψει στάλα χαράς
σαν οι δυο μαζί σε ένα, οι άλλοι μόνο να μας βλέπουν χωριστά
Μπροστά εμείς να κατακτάμε, δίπλα η αγάπη να ακολουθεί
Δεδομένη τη λέγαμε και αμετάβλητη, μα μόνη την αφήσαμε
Παράξενα μας κοίταγε, μας άγγιζε δειλά, και εγώ εδώ είμαι ψιθύριζε
Τί να ζητά αστειευόμαστε; χαδάκια θέλει; Καλά, τί φοβάται;
Η μικρούλα η αγάπη όμως ήξερε, ένοιωθε τον κίνδυνο και ανατρίχιαζε
και σιγά σιγά τραβιόταν, έμενε πίσω, χανόταν
σαν το φίλο που παραμελούμε, που περιμένει και περιμένει
την ορμή μας που τον ξεπερνάει και ούτε μια ματιά δεν χαλαλίζει...

ΚΑΛΕ ΜΟΥ ΚΑΠΕΤΑΝΙΕ

Ισιδωρε καλέ μου θαλασσινέ
κάτσε κοντά, ετοίμασε τραπέζι, σιμώνω
για να με κεράσεις από τα αγαπημένα μου
και όταν κουραστώ και χορτάσω
πες μου ξανά, πως πρέπει να μην σ' αφήσω
γιατί ακόμα έχεις κι άλλα να προσφέρεις
Το γεύμα δεν τελείωσε ακόμα
Οι ιστορίες σου οι θαλασσινές δεν έχουν τελειωμό
και δεν γνωρίζω που σταματά το αληθινό και που αρχίζει το μαγευτικό παραμύθι
Δεν σκέφτομαι να διαχωρίσω τη φαντασία από την αλήθεια
γιατί τούτες τις ώρες παύουν να έχουν σημασία τα σύνορα
ο κόσμος ο φανταστικός νάσαι ο ψεύτικος, ή μήπως ο πραγματικός;

Γιαυτό πες μου όσα επιθυμείς
αφού γνωρίζεις ότι σε κοιτάω και σε προσέχω σαν παιδί ευκολόπιστο
έτσι θάναι πάντα η καρδιά μου
μπροστά στα γλυκά παραμύθια των καλών και άδολων θαλασσινών
Πες μου πάλι για το χρυσό που είδες στην Κούβα και θαμπώθηκες από τη λάμψη
Πες μου για τ' αμπάρια με τα τρόφιμα που φρόντιζες να μη λείψουν από κανένα
' 'παιδί σου ' ' θαλασσινό
Το καλύτερο τους τάζεις, δεν παζάρευες τις ανάγκες τους
Πες μου για τη γυναίκα σου που την ήθελες κοντά
σε όλα τα ταξίδια σου
και το γυιο σου, που παραλίγο να γεννηθεί σε μέρος εξωτικό
Έλα καλέ μου καπετάνιε πες μου για τη φτώχεια που είδες
στις μακρινές πατρίδες

που σε κάνει να γελάς με γέλιο πικρό σαν ακούς να λέμε πως έχουμε κρίση
Μα γιατί δεν μιλάς όμως για τα ζόρια που τράβηξες καλέ μου καπετάνιε;
Δεν στεναχωρήθηκες, δεν φοβήθηκες, δεν πικράθηκες, δεν σου έλειψε η ζωή κοντά
στο σπίτι, με όλους τους φίλους, την οικογένεια, την ελευθερία;
Μα και εγώ γιατί δεν στα ρωτάω αυτά;
Γιατί δεν τα ρωτάμε αυτά στους θαλασσινούς;
Από δέος; Από σεβασμό σε μια πρωτόγνωρη δύναμη που κρύβουν οι ψυχές τους;
Σιώπησε και άκου να μαθαίνεις από τον Ισίδωρο, τον Βασίλη, τον Νίκο..
Τους θαλασσινούς..

ΕΝΑ ΤΑΞΙΔΙ ΝΑ ΜΕ ΠΑΣ

Διαλέγω Αιγαιο
με άγριο άνεμο
με θάρρος στο κατάστρωμα
με μπλε νερά, βαθύ μπλε
Το κύμα σε απόσταση ασφαλείας
Μόνη όση ώρα θέλω, όσο θέλω
Όσο μακρυνά χρειάζομαι να βρεθώ
από τα περιττά, τα μοιραία
Να βυθιστώ σε μένα, ναι
Ας γίνει να είσαι κάπως κοντά όμως ..

Η ΚΙΘΑΡΙΤΣΑ ΤΟΥ ΑΝΔΡΕΑ

Ήμουν ανήσυχη, θα σου τηλεφωνούσα
να ετοιμάζεις ζεστό καφέ
χαλαρές να χάριζες λεξούλες
σκαλί σκαλί να δενόταν η κουβεντούλα
Οι φίλοι περίμεναν για τη βραδυνή τσάρκα
Στον πεζόδρομο να βαδίζαμε
Με το φιλόβροχο να γλιστράει το τακουνάκι
και να φταίει το λιθόστρωτο
Ευκαιρία να αγκιστρωθώ στο μπράτσο σου
Να στοχεύαμε στο βασίλειο της κιθαρίτσας
με τη ζεστή μεστή φωνή του Ανδρέα
Ήμουν ανήσυχη, και έλεγα να τηλεφωνήσω..

ΗΤΑΝ ΚΑΠΟΤΕ ΓΙΑ ΣΕΝΑ ΕΚΕΙ

Σ' αγάπησε ο βορινός ο άνεμος
Κόπασε, γαλήνεψε για να μη φοβηθείς
Για να σε δροσίσει θαρρείς
Σ' αγάπησε το άγριο κύμα
Χαμήλωσε και μέριασε για να νοιώσεις ασφάλεια σε ήρεμα νερά, σαν σε
αγκαλιά βυθισμένη
Σ' αγάπησε ο βράχος ο απρόσιτος
Λουλούδιασε βελούδινος έγινε για να διαβείς
πριγκίπισσα εσύ να περπατήσεις σε πολύχρωμο ευωδιαστό χαλί
Μη γελαστείς Ο άντρας ήταν
Ο σπάνιος, ο ακριβός, ο δικός σου, μα
δεν το κατάλαβες νωρίς
Φοβήθηκες, σε κράτησε η γη
δεν άνοιξες φτερά καλή..

Ήλθαν άγγελοι να σε φροντίσουν
Με λόγια γλυκά, στοργικά
Από αυτά που δεν ακούς
Αλλά μόνο να τα νοιώσεις μπορείς..

ΑΣ ΤΟ ΠΙΣΤΕΨΟΥΜΕ

Η ψυχή θα εκφραστεί, θα φανεί σε όλο της το μεγαλείο, είτε μέσα από την ποίηση, είτε μέσα από την επιστήμη, είτε μέσα από οτιδήποτε δημιουργούμε με πάθος και λαχτάρα
Αν θέλει να αποκαλυφθεί η ψυχή, θα βρει τον τρόπο να μιλήσει και να ακουστεί
Και τότε θα είναι ήσυχη, γαληνεμένη..

Η κάθε ψυχή που δεν φοβάται την αλήθεια της
Τυχεροί όσοι έχουμε δίπλα μας έναν άγγελο
να μας οδηγεί και να μας φωτίζει τον δρόμο..

Η Μαρία Χάλκου γεννήθηκε και μεγάλωσε στον Πειραιά, όπου κατοικεί με την οικογένειά της. Είναι συνταξιούχος Σχολικός Σύμβουλος του Υπουργείου Παιδείας και αριστούχος διδάκτωρ Μαθηματικών του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών με Master στη Διδακτική και Μεθοδολογία των Μαθηματικών,

Στο συγγραφικό της έργο περιλαμβάνονται δεκάδες άρθρα και διαλέξεις δημοσιευμένα σε επιστημονικά περιοδικά διεθνούς κύρους, και στα Πρακτικά ελληνικών και διεθνών Συνεδρίων.

Είναι επίσης συγγραφέας 18 βιβλίων Μαθηματικών, 4 εκ των οποίων κατεγράφησαν από τις Βιβλιοθήκες του Harvard και άλλων Πανεπιστημίων της ημεδαπής και της αλλοδαπής, ως Πηγές για την Ιστορία των Μαθηματικών, καθώς και τη Βυζαντινή και τη Νεοελληνική Ιστορία.

Μεταξύ των επιστημόνων που έχουν αναφερθεί στα έργα της είναι και η Πρότανης της Σορβόννης Ελένη Γλύκατζη-Αρβελέρ, η Ακαδημαϊκός Αγγελική Λαΐου, και οι Καθηγητές του Πανεπιστημίου της Βιέννης Wolfram Hoerandner και του Tomsk Polytechnic University Valeriy Perminov.

Διατελεί μέλος φορέων και Εταιριών, όπως η Ελληνική Μαθηματική Εταιρία, η Πανελλήνια Παιδαγωγική Εταιρία Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, η Εταιρία Γραμμάτων και Τεχνών Πειραιά, η ΜΕΝΣΑ, κ., ά.

Email: mchalkou@gmail.com

<https://en-uoa-gr.academia.edu/DrChalkou>